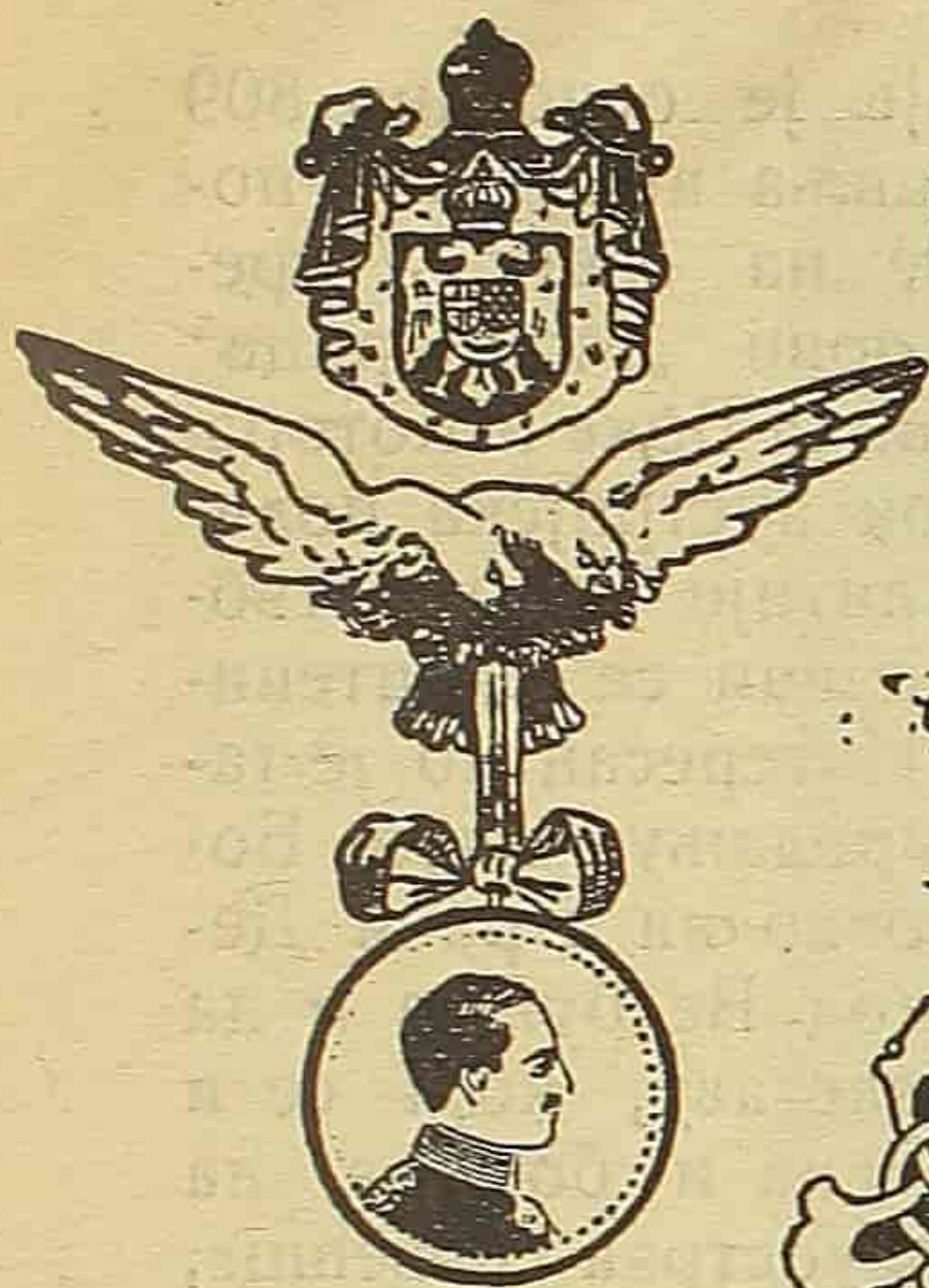
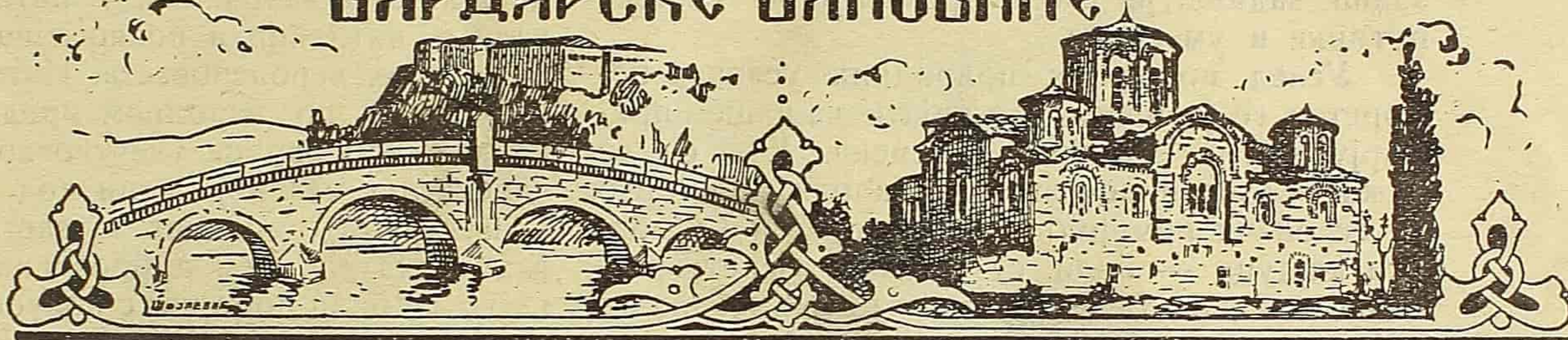

Поштарина плаћена у готову.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

9 АПРИЛА 1932. ГОД.
СУБОТА

БРОЈ 2.— ДИНАРА

ГОДИНА III. Број 124
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излази један пут недељно. Годишња претплата је 80.—, а за иностранство 140.— динара. Огласи се примају по утврђеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво Службеног Листа. — Уредник СИМИЋ СТЕВАН, директор гимназије у пензији.

Пошумљавање голети

О овоме важном питању говорено је и писано доста много, али никада нећемо казати да је ова тема исцрпљена, те да нема више о чему да се пише и говори. Јер Вардарска бановина је, стицајем историјских и друштвених прилика, остала тако рећи најоголићенији део Југославије, а у колико има шума, ове су велика реткост. И не треба да се томе чудимо. Наши крајеви су били одавна густо насељени, још за време Римљана и Византије, о чему сведоче многобројни историјски споменици. Још у та давна времена шумско дрвеће је употребљавано за гориво, грађу и руднике као и за друге сврхе, а негде су шуме крчене ради претварања терена у ораницу, зиратно земљиште. Међутим слабо је при том обраћана пажња да се горосеча рационално искоришћује и што је најважније, да се уништени шумски терени поново заштите и оспособе за нове шуме, а о каквом пошумљавању није било ни говора. Ово питање је покренуто тек после ослобођења, а нарочито у последње време, када је Банска Управа предузела енергичне мере око пошумљавања голети по свима крајевима наше бановине, тако да ће у најкраћем периоду времена готово све наше вароши добити потпуно друкчију физиономију.

Користи ће неоспорно бити велике и значајне, нарочито кад се узму у обзир хигијенске прилике. Јер поред естетског гледишта, шуме ће знатно ублажавати често несносне припеке и жеге, које су нарочито несносне у Скопљу, Велесу, Штипу и на Овчем Пољу. Осим тога оне ће пречишћавати ваздух апсорбујући око већих насељених места азот и освежавати га кисеоником, а одавна су истакнуте и друге, климатске и привредне користи од шума.

Поред Банске Управе овоме питању поклања озбиљну пажњу и Хигијенски Завод који такође врши пошумљавања у многим крајевима нашега Југа. Али ми не треба да станемо при помисли да је довољна само ова акција. Наш интерес је да се са овим тако важним проблемом позабаве и општинске власти и школске управе као и апсолутно сва соколска, родољубива и хумана друштва, те да својом акцијом убрзају пошумљавање свих голети око наших градова и села. Зато су најподеснији празници, када се може жртвовати по један до два часа на овом тако похвалном и корисном послу. Ако и овако схватимо нашу дужност према отаџбини, ми ћемо у том погледу, за врло кратко време, створити права чуда, а то можемо, само треба хтети, а прегаоцима Бог даје махове.

Наше Море и Приморје

Наша морска обала спада међу најбоље развијене у Европи. У ваздушној линији дуга је 550 км али услед велике разгранатости њена дужина износи 1564 км, не рачунајући обале наших 600 острва. Располажући великим бројем добрих природних лука и сигурних заклоништа, она је од

првокласне важности за поморство. Исто тако велика је њена стратегијска важност, која је појачана острвљем поређаним испред копнене обале. Бокоторски залив претставља ванредно јаку природну ратну базу, знатна је стратегијска важност шибеничког залива и т. д. Што се тиче природне лепоте

мало је морских обала на свету, које надмашују нашу. Кад се возимо узаним каналима, између копна и острва, изгледа нам да се налазимо на једном омагијаном језеру где нам се као у једном великом филму непрестано указују нови дивни призори. Боко-каторски залив задивљује својом романтиком светске путнике и уметнике.

Услед повољних природних услова, поморстао се је почело развијати на нашем приморју још у најстарија времена. Кад су се Јужни Словени доселили на Јадран, врло брзо су се одали поморству. Наши гусари — морски хајдуци — били су страх и трепет трговачким лађама Венеције, која је била једна од најјачих држава на мору. Да би несметано могли пловити по Јадрану, Млечани су за дуго времена били приморани да плаћају данак хрватским владарима и неретљанским кнезовима.

А што да кажемо о сењским ускоцима, који су својим подвизима задивили свет? Херцеговачки избеглице и њихови потомци настањени у приморју између Сушака и Обровца, појачани са многим својом осталом приморском браћом, пребацивали су се на лађама у Јужно приморје одакле су правили походе у Херцеговину да свете рају од турских зулумћара. По Јадрану су пљачкали и уништавали турске лађе и пленили турску робу на млетачким лађама. За најжешћих бура, кад су се и велике лађе склањале у сигурне луке и пристаништа, ускоци су стизали са својим лађама на напад где их се најмање очекивало. Скоро стотину година ускоци нису давали моћној Венецији да дахне. С њом су се они борили као лавови у трогодишњем ускочком рату (1615—1617). Тек дипломатским путем ослободила се Венеција ускочке напасти. На интервенцију Шпаније, Аустрија је раселила ускоке и спалила им лађе и тиме је завршена епопеја наших ускока.

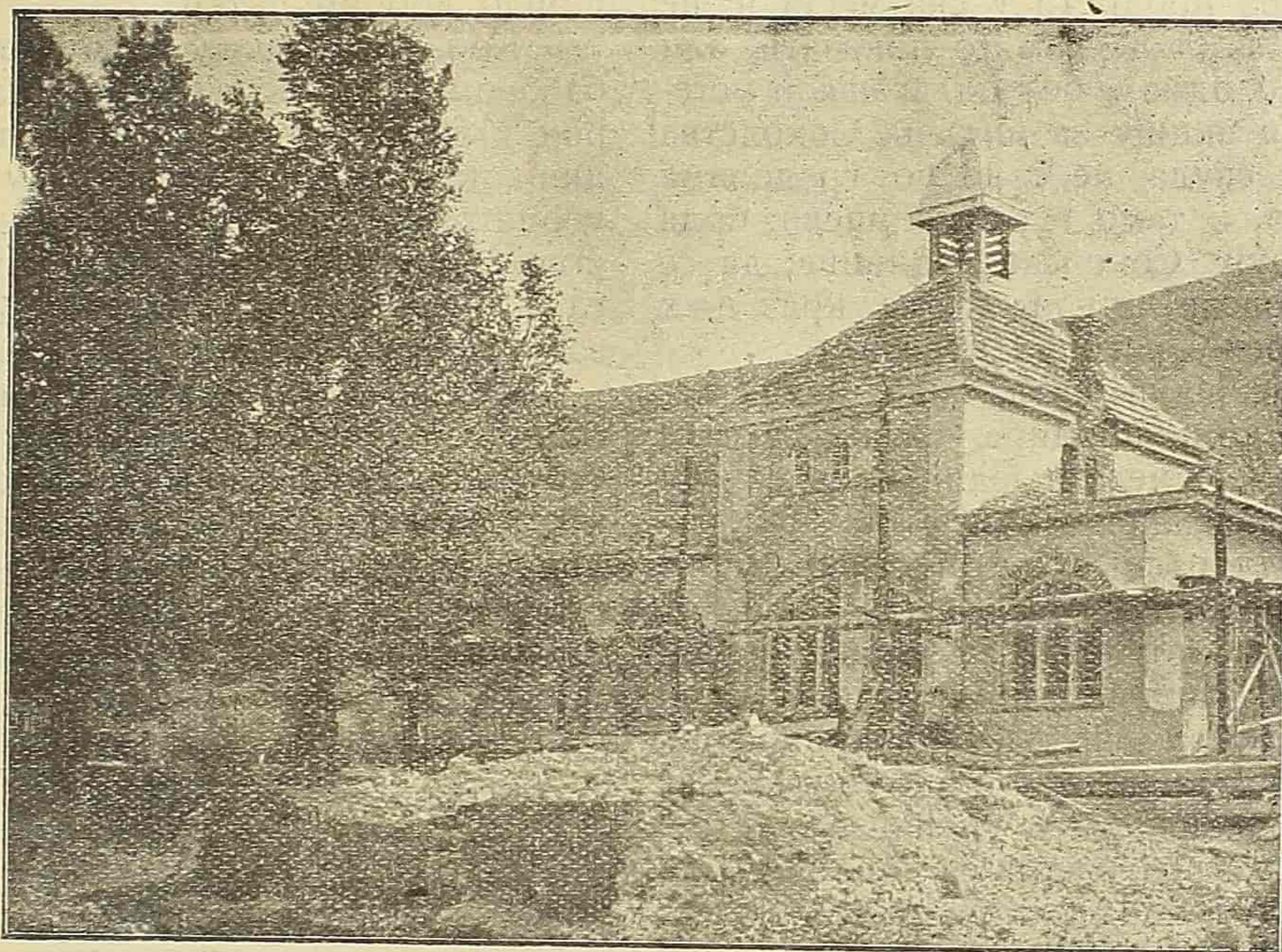
Али наш народ није дао само јуначке гусаре него такође велики број јунака, који су се истакли у редовним поморским биткама. На лађама хрватских владара и неретљанских кнезова као и у служби страних господара, наши приморци починили су велика јунаштва. Они су одлучили великом битком код Лепанта 1571 год., у којој су удружене хришћанске флоте уништиле силно турско бродовља. Они су 1866 год. однели победу над много јачом италијанском флотом код Виса и тиме спасли Далмацију нашем народу.

За више векова, поморство је било врело благостања нашег приморја. Наши су поморци „тукли“ сва мора света и били свагде високо цењени и много тражени. Карло V позвао је и примио у службу Шпаније, тада највеће поморске силе на свету, 300 дубровачких поморских официра, од којих су неки добили највише положаје и највећа одликовања. Петар Велики слао је у Боку одабране руске младиће да се уче поморству. Бокељски поморски официри били су они, који су организовали Петрову црноморску флоту. Као спомен на славну прошлост остало је „Племенито Тело

Бокељске Морнарице“, које је основано 809 год. па према томе претставља најстарије постојеће поморско удружење на свету. У средовечним униформама чланови „Морнарице“ сваке године славе заштитника Боке и Котора, мученика Св. Трипуна. Док аустријска полиција није то забранила, у литији су учествовали и католици и православни са свештеницима обих вероисповеста. Интересантно је такође да је, по народном предању, одео Бокељске Морнарице учествовао на страни Дечанскога у славној битци код Велбужда и да је Бугарима отео крст и заставу, који се и сада показују. Сем дубровчана и бокеља, на гласу су били поморци с полуострва Пељешца, из Бакра и Сења, Лошиња и Иста и т. д.

1807 год. Американац Роберт Фултон врши пробну возњу својим паробродом. 1840 год. већ је уведена редовна паробродарска веза између Европе и Северне Америке. Паробродарства се јавља и на Јадрану и тиме је судбина бродова на једра запечаћена. Сем Дубровчана, наши поморци нису располагали потребним новчаним средствима за набавку скупих пароброда. Сем тога, Аустрија и Мађарска фаворизирале су северне луке Трст и Ријеку. Аустро-немачким, односно мађарским капиталом основана су разна паробродарска друштва. Нашим поморцима није остајало друго него да се упосле на туђим паробродима као официри и морнари или да се селе у свет „трбухом за крухом“. Али поморска свест и организаторски таленат дошао је до изражаја код многих наших помораца, који су од ситних „капетана“ постали оснивачи јаким паробродарских друштава, ма да већином туђим капиталом. Тај дух иницијативе наших помораца показао се је и у прекоокеанским земљама, под сасвим различитим приликама. Прости морнар Никола Михановић постаје оснивач најмоћније трговачке флоте у Јужној Америци и један од најбогатијих људи Републике Аргентине, Лукшић постаје пионир трговачке морнарице у Републици Уругвају и т. д. Велика енергија и организаторски дух наших примораца показали су се и у нашој уједињеној отаџбини. Доста је споменути да је наша трговачка флота на пару имала 1921 године само 114.000 регистер тона (1 рег. тона 2.83 кубна метра простора), док је данас више но утростручена. Сразмерно према броју становништва, Југославија има јачу трговачку морнарицу него ју је имала Аустро-Угарска у часу своје највеће моћи, пред светским ратом. Много смо напредовали, али нам је још врло далек пут док стигнемо и много мање државе, као што су Грчка и Данска, да и не говорим о Холандији или Норвешкој. Међутим, и оваква каква је, наша трговачка флота игра важну улогу у међународном промету. Велика већина наших пароброда састоји се од великих теретних лађа, које плове под нашом заставом по свим морима света, преносећи товар из страних лука у стране луке.

Дом Народног Здравља, Призрен. — Купатило.

Поздрави Бану

Господину Живојину Лазићу
Бану Вардарске бановине

Скопље

Чланице Кола Српских Сестара из Кратова са своје седнице, захваљују Г. Бану на старању и помоћи које омогућисте једном броју чланица да посете нашу личну престоницу и државе сретни тренутак да виде свог љубљеног Краља, уживају гостопримство Његовог Величанства Краља, и виде сав сјај наше југословенске културе. У то име кличемо да живи Живојин Лазић Бан вардарске бановине на понос и дику Краља и Отаџбине и нашег народа.

Кратово
2 априла 1932 год.

Претседница,
Степанићка

Господину Живојину Лазићу
Бану Бардарске бановине

Скопље

Учитељско друштво среза босиљградског прославиће десетогодишњицу свога напорног али Отаџбини корисног рада трећег априла ове године у Босиљграду. Учитељство би се особито радовало ако би тог дана у својој средини видело првог бана славне старе Србије који својим напорним радом задужује цео народ а првенствено школу и учитељство.

Босиљград
1 априла 1932 год.

Претседник,
Борђе Дубљевић

Г. Живојину Лазићу Бану Вард. Бановине
Скопље

Омладина града Битоља са оснивачке скупштине југословенске омладине Вард. Бановине поздравља свога Бана уверавајући га да ће њен рад бити увек сложан и истрајан на добро Југа и наше Југославије.

Битољ, 3. априла 1932. г.

Претседник,
инжињер Ташковић Глигорије

Г. Живојину Лазићу, Бану Вард. Бановине
Скопље

Занатлије вароши Битоља са своје редовне годишње скупштине поздрављају свога Бана и поборника занатлијства са живео.

Битољ, 3. априла 1932. г.

Претседник еснафа,
Илија Дарковић

Кроз соколство у лепшу будућност....

Неопходно је потребно настати, да се Соколство развије свестрано и да идеја за Соколство продре и у најзабаченија места наше Краљевине. Ово поглавито важи за наш Југ, за поједина места зачмала и отргнута од света. Таква су поједина села у којима наша омладина кршна и радна није у могућности да се културно и духовно развије.

Соколство које има за циљ како физичког тако и духовног, културно-просветног и високо националног напретка; Соколство коме је

идеал оспособљавања народа ради боље будућности — мора продрети у сва места наше Отаџбине. Будућност ће нам то показати, али зато је потребно одмах, без одлагања и устезања прихватити акцију за ширење Соколства и настати да се свуда, не само по градовима већ и по селима, и тамо где су кршеви: брда и долине, образују Соколске јединице; да се организују Соколске чете и да се кроз њих приступи остварењу високих идеала.

Соколство је једна жива сила, један неогледни талас који продире свуда, увек са задатком: сви за једнега а један за све; увек за свестрано васпитање.

Кроз Соколство се може постићи много за напредак наше омладине. Свако друштво, а уз исто и свака чета на селу има своја правила путем којих спроводи васпитање. Отсеци: трезвени, за штедњу, просветни, привредни, социјални и т. д. имају за циљ упознавање омладине са данашњицом и упућивање исте у бољу будућност. Кроз њих, а са добровољном дисциплином, која је увек била најјача од свега, циљ се може постићи и на тај се начин нашој омладини може показати прави пут, пут који ће их водити у бољу будућност, којим ће поћи од места до когд су дошли наши ветерани на пољу свега што је добро и поштено за све нас, за целу нацију.

Обичаји иначе тесно везани за велику употребу алкохола, који ствара усиљено расположење док се не дође до испада па и крви; трошење новца и времена на коцку, свађе, мржње, на припрему за чињење кривичних дела и чињењу истих — све што се запажа и на селу искоренила би се радом отсека чете, управо радом лица, која би се примила овог узвишеног позива. Ови, од многобројних примера, наводим колико да се запази штетност од појединих поступака, који стварају пороке, а којих би се радом чете врло лако и врло брзо отклонили.

Овај узвишени позив за рад на оснивању Соколских чета на селу требају да прихвате: учитељи, свештеници и општински часници. Они су на челу свих и стуб културе и свега што је од користи и што се жели. Њима се и упућује апел за рад на Соколству, на селу, и за ширење ове толико лепе и по све корисне идеје за оснивање Соколских чета, путем којим ће приступити свестраном васпитању наше омладине, јер проблем њиховог васпитања наш је проблем и ми га имамо решити. Само примерним радом можемо се показати достојним и дораслим новог времена; све нас треба да загреје Соколска љубав а кроз њу и Домовина и Словенство.

Упоредо са иницијативом приватних, државни функционери су свесрдно и истински прихватили идеју Соколску па су Соколске организације уоквирили у законске норме и омогућили им правилно и нормално развијање ставивши им на челу и Министарство, те је

Соколство, тако стално на чврсте ноге и пошло добрим путем.

Кроз Соколски закон провучена је одредба о омогућавању младим Соколима скраћени рок у војсци, те ће се и на тај начин омладини помоћи како у времену с једне, тако и у општем васпитању са друге стране. Соколство ће омладини пружити много и запојиће га Словенством, јер се оно у ствари и залаже за узајамност Словенства.

Соколску организацију на селу је лако створити и рад у њој мио је и пун интересности. Треба поштено мислити и несебично радити па са добровољном дисциплином ући у редове Сокола и на тај начин оспособити појединце, а сваки такав појединац биће користан за средину у којој је а тиме и за општу друштвену заједницу, јер се то, уосталом, и хоће.

Здраво!

29-III-1932 год.
Крива Паланка

Ср. М. Поповић
упр. чин.

Наши дописи

Испит у домаћичкој школи у Берову.

По жељи Бана Вардарске Бановине господина Живојина Лазића и Директора Хигијенског Завода у Скопљу, отворен је домаћички течај у Берову, кога је редовно посећивало 20 девојака из Берова, а трајао је од 7 XII 1931 године, до 11 II 1932 године, када је обављен свечани испит у присуству изасланика Директора Хигијенског Завода из Скопља г. Др. Атанасковића управника дома народног здравља из Струмице, изасланика г. Бана Вардарске бановине г. Др. Нићифора Симића ср. здрав. референта из Берова и чланова комисије: г. Радета Ракума ср. начелника и г. Василија Дракаловића в. д. школског надзорника.

Тачно у 9 часова пре подне у згради домаћичке школе састала се испитна комисија у присуству свих ђачких родитеља и много виђених грађана и грађанки, као и чиновника свих струка.

Испиту је претседавао г. Др. Атанасковић а испитивала је управитељица г-ђа Савка Јовановић са својим наставницама г. г-ђицама Радмилом Секулић и Благородном Березинац, које су за тако кратко време уложиле доста труда и воље у раду са будућим домаћицама својим ученицама, које су на данашњем испиту показале успех изван сваког очекивања из свих предмета: хигијене, домаћинства и теорије кувања.

Тачни, прецизни и разумљиви одговори ученица задивљавали су присутне.

По завршеним испитивањима изасланик Хигијенског Завода г. Др. Атанасковић поздравео је у име Директора Хигијенског Завода,

присутне ђачке родитеље, што су својој деци омогућили да са успехом заврше овај течај и што су схватили прави циљ домаћичких школа, начелника среског и претседника општине што су такође припомогли и излазили у сусрет у одржању течаја; г-ђи Јовановић управитељици и наставницама Секулић и Березинац на уложеном труду, а ученицама на постигнутом успеху, пожелевши им да стечена знања примене на дому и прошире код својих ближњих и даљних другарица, које на течају нису биле. Између осталог рекао је још и ово: „Домаћичке школе су новијега доба, нарочито после ратова, када се и појавила потреба економско-здравственог подизања нашега народа. Такву идеју прихватили су хигијенски заводи приређивањем курсева и течајева у циљу подизања наше жене, која је као мајка основ васпитања детета и нације.“

Затим је изасланик г. Бана, Др. Нићифор Симић, између осталог рекао:

Успех кога данас видим био је изван сваког очекивања, а заслуга за то припада Управитељици школе и вредним наставницама, које су неуморним радом за тако кратко време дали оно што данас чујемо од наших такође вредних, а данас и одлично оспособљених будућих домаћица. У име господина Бана, на овако лепом успеху честитам прво г-ђи Јовановић и наставницама г. г-ђицама Секулић и Березинац, а Вама пак драге ученице, честитајући Вам одличан успех, саветујем, да оно што сте чуле и научиле у овој корисној школи предате широм целог Беровог, преко Ваших другарица. Мени ће пак мило бити, ако се овакав течај ускоро понови у Берову и за остале ваше другарице или пак у којем другом селу овога среза.

Свршетак оба говора ученице су поздравиле са Живео!

Изасланике, испитну комисију, управитељицу, наставнице, родитеље и госте поздравила је ученица Славка Дракаловићева овим речима:

„Драги гости,

Сретна сам да у име мојих другарица поздравим све наше госте и да вам се захвалим на пажњи коју сте указали нама и нашој школи.

Данас је најсрећнији дан за нас и пун љубави и захвалности. Господине, ви ћете свакако јавити у Скопљу успех наше школе. Молимо вас, поздравите и изјавите нашу захвалност г. Бану, који осећа љубав према деци, која су много изостала од својих сестара, које су биле сретне да се раније просвете, јер су живеле у слободи, а не као ми у нередовним приликама.

Ова школа је за нас од велике користи која нам је показала пут којим требамо ићи, ако хоћемо да будемо добре домаћице, добре супруге и ваљане примерне мајке, које ће служити за дику и понос своје отаџбине.

Молим вас да однесете поздрав и г. директору чија је жеља била да се овде у Малешу отвори школа и подигне жена, а ми знамо ако се подигне и просвети жена, да ће наша држава имати просвећени народ. Зато вам у име свих мојих другарица најлепше захваљујем.

Исто тако захвалне смо и г. начелнику среза Малешког и претседнику општине.

Са дубоком захвалношћу ја се захваљујем свима и обећавам да ћемо оно што смо учили у школи примењивати свугде и на сваком месту.

Не могу пропустити да се не захвалим и нашој доброј г-ђи управитељици која нас је с пуно љубави учила и савете давала као својој деци.

Исто такл захвалне смо и нашим добрим наставницама, које су пуно труда уложиле за нас.“

Потом се прешло на разгледање практичних радова. Народни вез и шаре задивљарале су гледаоце.

Међу изложеним практичним радовима био је умешен колач, као симбол српства и лепог српског народног обичаја „Крсног Имена“. Месни свештеник г. Илија Кацаревић видевши колач узео га и рекао:

„Господо и друге моје ученице,

Не могу, а да се и ја не одужим и изјавим захвалност приређивачима овога течаја са кога су ученице добиле доста теоријских и практичних знања, која ће, као што и саме рекоше, понети својој кући и пренети на ближе. Али господо, констатујем да је као најлепше израђен предмет и најлепши рад овај колач — светиња српства, симбол нашег лепог обичаја крсног имена. Ја вас господо грађани и ученице и овом приликом молим да изнад свега цените овај колач, јер у њему лежи спас, па би ме и радовало, да ускоро у свакој кући будем позват да вршим обред сечења овога колача.“

За време ручка кога су спремиле будуће домаћице, а коме су присуствовали позвати и сви ђачки родитељи, пале су многе здравице у здравље Њ. В. Краља, г. Бана Лазина и директора Хигијенског Завода, а ученице са својим вредним хоровањем г. Николићем Александром, наставником оvd. грађанске школе, отпевале химну и још неколико народних песама.

Вредно је напоменути да је ова школа приредила и забаву 7 II 1932 г., са позоришним комадом „Ученица Домаћичке школе на селу“, кога је написала управитељица г-ђа Јовановић.

С правом би се могло рећи да не треба жалити оно, што је наша држава преко својих пионира — старих ветерана — учитеља из времена пре балканског рата, дала на просветном подизању нарада и нације у Малешу, јер се успех и користи ондашњег рада, виде тек данас, када ове младе Малешовке будуће

узор девојке и мајке, чији су очеви прошли кроз старе српске школе, показују интересовање за своје домаће васпитање, које је основ развитка и напретка једне нације, па би ради тога а по жељи грађана овакав течај с јесени требало отворити опет у Берову и по могућству у с. Русинову и Владимирову.

Милан Димитријевић
учитељ.

Култура памука у нашој бановини

У току прошле године било је засејано памука у девет срезова наше бановине око 750 хектара и добијено ји чистог памука око 250.000 килограма.

Берба памука је била са оваквим резултатима.

Дојран и околина 78.800 килограма, Струмица 100.000, Ђевгелија 24.100, Велес 5900, Кавадар 2.900, Неготин 5.600, Кочане 14.800, Радовиште 17.100, Свети Никола 1500, Штип 1.200 килограма.

Ова тако корисна индустриска биљка могла би се евентуално гајити и у много већој мери, али на то се не може помишљати из разлога, што је цена сировом памуку врло ниска.

Књижевност

Гласник Скопског Научног Друштва, књ. IX, одељење Природних наука. Уредник Петар С. Јовановић. Скопље 1929. године.

У овој укусно изданој књизи на 159 стр., објављене су научне расправе: П. С. Павловић: О фосилној фауни мекушаца из Скопске котлине, Др. Коста В. Петковић: Тектонски положај кречњака на Јаловику и Глами с једне стране и Пајешких Планина с друге стране у односу према осталим формацијама, Др. Лука Марић: Петрографске биљешке из околине Мрежичкога, Алшара и Рождена у Јужној Србији, Божидар Вајић: Минералне и лековите воде у Јужној Србији III, Божидар Вајић: О неким водама са необично маленом количином растворених соли, П. Черњавски: Резултати анализе полена у муљу Скадарског Језера, Фран Тућан: Леуцитска стијена Курешничке Красте код Демир Капије, Људевит Барић: Плумозит код Трепче крај Косовке Митровице, Др. Stanko Karaman: Четири прилога познавању слатководних амфипода, Др. Војислав С. Радовановић: Холокарст Хуме под Кожуфом.

Анџоније Мусанић: Окрвављен Праг, Криминални роман. Скопље, 1931. године. Страна

80, цена 10 динара. Интересантан роман из Скопског живота у коме се оцртава живот наших поратних банкара.

Е. Перошон: Учитељ, превео са француског Душан М. Поповић, професор, Београд 1931. Страна 83, цена 12 динара. Ова лепа и занимљива књига може се добити по свима књижарама у земљи.

Стеван Симић: По Ревизији, слицице из живота Јужне Србије. Страна 106, цена 10 динара. Издање књижаре Јована Ђ. Поповића, Скопље. „Немања“, задужбинска штампарија Вардарске бановине.

Духовни концерат у Скопљу

Под високом заштитом Његовог Величанства Краља Александра I Скопско певачко друштво „Мокрањац“ са благослвом Њ. В. Преосвештенства Г. Јосифа Митрополита Скопског, приређује на дан 10 априла 1932 г. у 10 и по часова пре подне у средњој сали Официрског Дома.

Програм: 1 Ст. Бинички: Отче наш, мешовити хор; 2 И. Бајић: Свјати Боже, мешовити хор; 3 К. Станковић: Тебе појем, мушки хор; 4. Бортњански: Сеј ден, мешовити хор; 5. Ст. Мокрањац: Кресту твојему, мешовити хор; 6. К. Станковић и Синик: Херувимска песма и Јако да царја, мешовити хор; 7. Ст. Мокрањац: а) Њест свјат, мешовити хор б) Дуси и души, мешовити хор; 8. Гуно: Крај река вавилонских, 137 псалм Давидов, мешовити хор; 9. К. Станковић: Свјат Господ Саваот, мушки хор; 10. Ст. Мокрањац: Акатисти, мешовити хор; 11. Смоленски: Осана, мушки хор и 12. Григоријев: Приклони, Господи 86 псалм Давидов, мешовити хор. Диригент: Ст. М. Шијачки, професор музике.

Улазна цена: I место 10 дин., II место 5 дин., за школску омладину 3 дин.

Продаја улазница код чланова „Мокрањаца“ а на дан концерта на каси, у Офиц. Дому.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

БАЊСКЕ ТАКСЕ

за бановинске бање: Сијаринске, Врањске и Катлановске.

РЕФЕРАТ

С погледом на блиску бањску сезону, молим Господина Бана за одлуку, да све таксе прописане наредбом банске управе VI № 7670 од 23-IV-1930 г. и VI № 7671 од 25-IV-1930 г.,

остану у важности и за бањску сезону у 1932 години.

Зам. Начелника VI одељења
Здравствени Инспектор,
Др. Жив. Миленковић, с. р.

На основу § 41. тач. 3. Закона о банској управа и чл. 43 и 46 Правилника о бањама, минералним и топлим водама

РЕШАВАМ:

Усвајам у целости предњи реферат начелника VI одељења за социјалну политику и народно здравље и наређујем да се по њему поступи.

О извршењу стараће се начелник VI одељења.

Решење објавити у Службеном Листу Вардарске бановине и доставити га управама бање.

Б А Н
ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ,
Жив. А. Лазич, с. р.

Огласи

Продаја покретности.

За наплату дугованог општинског приреза Суд општине Ватошке изложиће на дан 13. априла ове год. пред општинском судницом на продају следећу дужникову имовину: Илији Руревиху, кафецији из Ватоша за дуг 4869.64 дин.

- 1) један биљард у вредности 2.000 дин.
- 2) једно магаре женско у вред. 300 дин.
- 3) једно магаре мушко у вред. 100 дин.
- 4) један во длаке сиве у вред. 1.000 дин.
- 5) једна крава са тел. у вред. 1.500 дин.

Пани Вучковићу, трг. из Ватоша за дуг 3.368 динара.

- 1) један коњ длаке беле стар 10 година у вредности 2.000 дин.
- 2) један во длаке црне у вр. 1.500 дин.

Овим огласом извештавају се заинтересовани да истог дана дођу ради куповине.

Из канцеларије суда општине Ватошке ср. Кавадарског Бр. 638 од 8-3-1932. г. П.3-3

Изгубљен сточни пасош

Идриз Махмуд из Призрена, улица Тимочка бр. 17, општина призренска, срез шарпланински, изгубио је сточни пасош који је на њега пренесен 17-7. 1929. године под број 2143, на једну кобилу стару 6 година длаке дорасте, на челу има белу белугу. П. 1-1

Набавка животних намирница

На основу чл. 82 – 86 Закона о државном рачуноводству и правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ уговора и набавке истог закона чл. 13 и 24 на дан 25 IV 1932 г., у 10 часова пре подне управи Ниже Пољопривредне Школе у Битољу одржаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију за набавку потребне количине хлеба, меса и бакалука за исхрану својих ученика од дана објављене лицитације па до 31. августа 1932. г.

Кауција се полаже на каси Пољопривредне Школе у Битољу пре почетка лицитације 5 од сто наши а 10 од сто страни поданици од целокупне вредности предрачуном предвиђене суме;

У случају да прва лицитација не успе друга ће се одржати на дан 11, маја 1932. г. а да и ова не успе трећа, ће се одржати на дан 21. маја 1932. г.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне Школе у Битољу Бр. 700 од 23-III. 1932. године. 1-1

Набавка животних намирница.

На основу чл. 82—86 закона о државном рачуноводству и правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ уговора и набавке истог закона чл. 13 и 24 на дан 25-IV-1932 год. у 10 часова пре подне Управи Ниже Пољопривредне школе у Битољу одржаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију за набавку потребне количине хлеба, меса и бакалука за исхрану својих ученика, од дана одобрене лицитације па до 31 августа 1932 г.

Кауција се полаже на каси Пољ. Школе у Битољу пре почетка лицитације 5 од сто наши а 10 од сто страни поданици од целокупне вредности предрачуном предвиђене суме.

У случају да прва лицитација не успе друга ће се одржати на дан 11 маја 1932 год. а да и ова не успе трећа ће се одржати на дан 21 маја 1932 год.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне Школе у Битољу, Бр. 700 од 23 марта 1932 године. 1—1

Деловођа

Дугогодишњи, тражи место постављења у градској, варошкој или сеоској општини, рефлектирајући на бољу плату.

Моле се општинске управе, које требају деловођу, да се обрате на адресу са ознаком плате.

Војислав М. Настасијевић
деловођа општ. доведенске
пошта Куманово. П. 2-3

Набавка животних намирница

Управа Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу, на дан 19. априла 1932. године одржаће другу јавну усмену лицитацију за набавку намирница за ученике, и то: 200 кгр. пиринча, 150 кгр. гриза, 300 кгр. соли, 60 кгр. шећера, 3 кгр. лоја, 100 кгр. макарона, 500 кгр. гаса-петролеума и 150 кгр. сапуна за прање рубља.

Услови су прописани и могу се видети сваког радног дана пре и после подне у канцеларији Управе и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом до 10 часова пре подне одређеног дана за лицитацију и то 5 од сто за наше а 10 од сто за стране поданике.

У смислу чл. 93. зак. о држ. рачуноводству накнадне понуде неће се примати.

Лицитанти имају собом понети, и то: Уверење о плаћању пореза и уверење о подобностима за лицитирање.

У случају да ова лицитација не успе трећа ће се одржати 25. априла ове године.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу, бр. 409. 1 1

Набавка животних намирница

На дан 11. априла 1932 године одржаће се у канцеларији 1. Пешад. Пука „Књ. Милоша Великог“ у Врању усмено надметање за закључивање погодбе за испоруку следећих артикала хране:

1) 1200 кгр. свињске масти, 2) 20 кгр. зејтина, 3) 70 кгр. алеве паприке, 4) 100 литара сирћета, 5) 3300 кгр. пиринча, 6) 3800 кгр. макарона, 7) 3000 кгр. пасуља.

Услови по којима ће се вршити надметање могу се видети сваког радног дана у канцеларији благајника 1. Пешад. Пука.

Кауција од надметача у износу од 5 од сто вредности испоруке полаже се на каси 1. Пешадиског Пука 11. априла тек. год. до 10 часова.

Из канцеларије 1. Пешадиског Пука „Књ. Милоша Великог“ 2. априла 1932. год. Бр. 3070 у Врању. П. 1-1

Набавка одела и обуће

Управа Пољопривредне школе у Лесковцу, на дан 28 априла 1932. год. одржаће прву јавну усмену лицитацију за израду 54 пара летњег одела и 54 пара ципела-цокула, за своје ученике.

Услови се могу видети сваког радног дана пре и после подне у канцеларији Управе, као и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом, до 10 часова пре подне, и то: 400.— динара за ципеле-цокуле и 500.— дин. за летње одело за наше поданике, а дупло за стране.

У смислу чл. 93, Закона о Државном Рачуноводству, накнадне понуде неће се примати.

Позивају се заинтересовани, да узму учешће на лицитацији. Собом имају понети и то: Уверење о плаћеној пореза и уверење о подобностима за лицитирање.

У случају да ова лицитација не успе друга ће се одржати 13. односно трећа 17. маја ове године.

Из канцеларије Управе Ниже Пољоприв. школе Бр. 394 у Лесковцу. 1-1

Оглас.

Управа Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу, на основу решења Господина Бана Вардарске бановине VII бр. 6569 од 27-II-1932 год. на дан 18 априла т. г. у 10 часова пре подне изложиће продаји путем јавне усмене лицитације расходоване ствари, оруђе и машине из инвентара ствари.

Лицитација ће се одржати у канцеларији Управе школе. Лицитант полаже на име кауције 300 динара. У случају да ова лицитација не успе, друга ће се одржати 4 односно трећа 10 маја т. г.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу кр. 306.

Објава

„Ја Јаков Баднар одричем се мога сина Радула и искључујем га из мога наслеђа из разлога што мене као оца и ратника вређа његовим неделима као и моју многобројну породицу срамоти и то његовим крађом и на сртајима по селу и околини и чини друге испаде који су у вези са Кривичним Законом.

Упозоравам свакога, да му ништа на моја име не даје — пошто нећу његове дугове де признам ни да плаћам.“

Јаков Баднар,

насељеник — земљорадник из села Горничет, општина Бевђелијска, Бановина Вардарска.

П. 2—3

Власник Службеног Листа је Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу.
Чековни рачун 80.121. — Стан уредника: Кеј Краља Александра 124. — Телефон 2-27.

„Немања“ Задужбинска штампарија Вардарске бановине — Скопље, Цара Николе ул. бр. 35 — Телефон бр. 533